

Het is 27 april 1994, de lindeboom van Tilburg

De lindeboom in het algemeen kent een lange geschiedenis die al honderden, zelfs duizenden jaren teruggaat in de geschiedenis. Elk Germaans of Keltisch dorp kende wel een lindeboom waar belangrijke gebeurtenissen van het dorp plaatsvonden, huwelijken, rechtspraak maar ook vonnissen.

De Lindeboom van Tilburg was oud. In de archieven van 1598 is er al sprake van een lindeboom, of dit dezelfde boom is, kunnen we niet zeggen. Op een kaart van Tilburg van 1760 staat er een galg getekend bij de lindeboom. De oudste bekende foto van de boom is van rond 1850.

We kunnen wel stellen dat de lindeboom een officieus symbool was van Tilburg. De boom werd in de vorm van een kegel gehouden door middel van snoeien en de takken konden een diameter van meer dan 20 meter halen.

Halverwege vorige eeuw kwam het verval. Men probeerde op boom te redden maar dat mocht niet baten. In de jaren zestig was de boom zijn mooie kruin al kwijt en werd het een boom met wat afzonderlijke takken. De boom had zijn mooie aanzien verloren, maar niet in de harten van de Tilburgers die nog steeds trots waren op hun boom.

Zowel de politiek als diverse specialisten waren van mening dat de boom niet te redden was. Uiteindelijk werd de boom onder grote belangstelling op woensdag 27 april 1994 gerooid. Tijdens het ophijsen van de stam, nadat deze was doorgezaagd, komt er een kleine lindeboom tevoorschijn. Vele omstanders zagen dit als een teken en deze jonge boom werd dan ook voor vele gezien als de nieuwe lindeboom van Tilburg. Helaas heeft deze boom het niet gered.

De lindeboom in zijn laatste levensjaren. Zijn mooie kegelvormige kruin staat er nog goed bij.

Enige jaren later heeft de boom zijn prachtige kruin verloren en zijn er alleen nog paar grote taken over gebleven van de ooit machtige boom.

De oudste Tilburger: De Lindeboom

Hij was de oudste Tilburger en heeft hier eeuwenlang gestaan, al was hij niet van vlees en bloed, hij leefde tevreden en voldaan. Wie heeft hem niet gekend, de Lindeboom daar op het Heuvelplein, die vele jaren lang de trots van generaties Tilburgers mocht zijn. Wat heeft hij veel gezien, wat heeft hij veel doorstaan, hij zag uit al die herdgangen een heuse stad ontstaan. In zijn nabijheid werd ooit keihard recht gesproken, bloeiden liefdes op en werden harten weer gebroken. Onder de beschutting van zijn bladeren, zocht menigeen er rust, werden verhalen uitgewisseld, werd gehuild en werd gekust. Maar ook eeuwenoude bomen doen eens een stap opzij, helaas ging ook de tand des tijds niet aan de boom voorbij. Na jaren hakketakken, werd onze reus geveld en was 't symbool van Tilburg, uiteindelijk uitgeteld. Maar midden in de holle stam, het leek haast wonderbaar, groeide een groen nieuw lootje, hij speelde het toch weer klaar! Ook het lootje legde het loodje en verdween al snel uit beeld de Heuvel moest even wennen zonder lindeboom, dat scheelt. Maar ook pleinen moeten uiteindelijk met hun toekomst mee en van zo'n oude Lindeboom, daarvan vind je er geen twee. Hooguit nog wat nazaten en vermeend genetisch materiaal, van wat ooit den oudste Tilburger was, van ons allemaal.

*De Tilburgse Koerier
van 25 januari 2018.*

Alles is in gereedheid gebracht om de lindeboom te rooien.

Tilburgers nemen afscheid van de lindeboom

Eerst wordt de bomen van zijn takken ontdaan, alvorens de stam zal worden doorgezaagd.

Boven: Kees Weijtmans is de zaag aan het scherp en alvorens het zagen begint.

Onder: Bert van Son zet de motorzaag in de stam van de lindeboom.

Als de stam wordt gehesen komt een jonge lindeboom tevoorschijn, voor allen een verrassing. De voornemens om deze nazaat te behouden voor later is helaas mislukt. Na maanden van verzorgen is deze alsnog dood gegaan.